

det gjælder om. Vi kunne derfor slutte os til Forslaget i dets Helhed, og det skulde glæde os, hvis det andet Thing maatte kunne gjøre det Samme. Skulde det ikke ske, skulde Forslaget ikke blive vedtaget, saa er der enkelte af Forslagsstillerne, som have taget deres Forbehold, som have ment, at der var enkelte Ting paa § 7, som de vel med Glæde vilde gaa med til, naar vi derved kunde afhjælpe Arbejdsløsheden, men som de dog paa den anden Side vilde være villige til at tage under nærmere Overveielse, hvis Forslaget kommer til at foreligge i en anden Form, og de Grunde, der nu ere til Stede, ikke længere ere til Stede. Det har jeg maattet sige for at udvikle, hvad der er talt om mellem os og for at anskueliggjøre de forskjellige Meninger, der have gjort sig gjældende. Efter at jeg nu paa Forslagsstillernes Begne har tilladt mig at motivere vort Vædringsforslag, — der kunde maaffte anføres flere andre Grunde, men de kunne jo saa blive nævnte af ærede andre Medlemmer, — vil jeg blot paa mine egne Begne gjentage, hvad jeg ved første Behandling tillod mig, at udtale, at, hvad det frem for Alt dreier sig om under de nuværende Forhold ikke er at yde Hjælp paa denne Maade, — det er som sagt min Opfattelse — men det er, at Arbejdsgiverne blive saaledes stillede, at de ere i Stand til at yde Arbejde, det er den sande, fornuftige og rigtige Maade at yde Hjælp paa mod Arbejdsløshed; hvis de blive i Stand dertil, vil Arbejdsløsheden af sig selv falde bort, og jeg tør antage, at ogsaa Regjeringen har haft sin Opmærksomhed henledt derpaa. For mit Vedkommende stiller det sig saaledes, at jeg ikke kan se, at vort lille Land kan ligge som en Dase midt i Europa, en Dase dog i modsat Betydning af den, hvori man ellers bruger Ordet. Medens man ellers i andre Lande søger at etablere en Beskyttelse for Landbrugets egne Produkter, lægge vi her udelukkende Told paa andre Varer, saaledes at Overfludet af de andre Landes Produkter frit kan komme herind og ødelægge vort Landbrugs Virksomhed, saaledes at Landvæsenproduktene gaa ned til tilnærmelsesvis at blive Null, for ikke at sige helt uælgelige. Det forekommer mig, at der her frembyder sig en Bei, ad hvilken vi kunne hjælpe paa Arbejdsløsheden. For Kommunerne har jeg i en lang Aarvække viist en levende Interesse, og mig skulde det derfor glæde, hvis der kunde ydes et Bidrag af Statskassen til Kommunerne, men ikke paa den Maade, som det er foreslaaet i Folkethingets Forslag; der er andre Maader, hvorpaa der kan ydes Bidrag, og som ville have en ganske anderledes

fyldig og virksomhedsfuld Karakter, og jeg tillader mig blot der at nævne, at vi tidligere her i Thinget have haft til Forhandling et Forslag til Forandring af Brændevinsafgiften, saaledes at den blev ordnet paa en fornuftig og rigtig Maade. Det vilde medføre en betydelig Forøgelse af Afgiften, og da Kommunerne frem for Alt lide under Følgerne af Brændevinsdriften, vil Sattet være naturligere, end om den Forøgelse af Afgiften, der blev indvunden derved, tilfaldt Kommunerne. Det vilde være en stor, aarlig og vedvarende Støtte for dem, og jeg vil derfor høilig ønske, at man kunde enes om en Forandring i Brændevinsafgiften med det Maal for Øie, jeg har nævnet. Jeg tror, at den Slags Foranstaltninger vilde bidrage overordentlig meget til at afhjælpe den Nød, der i Virkeligheden hersker, ikke alene hos Arbejderne, men ogsaa hos Arbejdsgiverne.

Maalen: Jeg skal i Øvrigt i alt Væsentligt henholde mig til den ærede Taler, der nu satte sig, med Hensyn til Anbefalingen af det Vædringsforslag, vi have tilladt os at stille. Vi tro, at der paa den Maade naaes baade at skaffe Midler, hvor saadanne maatte mangle til at afhjælpe den sieblittelige Nød, og at afhjælpe Nøden paa den Maade, som er i Overensstemmelse med den bestaaende Ordning, gennem Kommunerne, og navnlig og i Særdeleshed tillige at tilvejebringe det Arbejde, som er den væsentligste Foranstaltning til at modvirke Arbejdsløsheden. Det er det, vi ikke havde kunnet, hvis vi havde opgivet § 8, og derfor have vi stillet Vædringsforslag i saa Henseende. Med Hensyn til Kjøbenhavns Arrestlokaler osv. er det vor Betragtning, at vi have ment at kunne gaa til at udelukke saadanne Foranstaltninger, om hvilke der er Grund til at sige, at der med Hensyn til dem muligvis skulde gaa en længere Overveielse forud, men derimod have vi taget § 7 og de Millioner, som der var Tale om at anvende til Bedste for Arbejderne, helt og holdent. Det er jo en Selvfølge, at der muligvis med Hensyn til enkelte af disse Bevillinger kunde være visse Tvivlsmaal til Stede, om de skulle udføres paa denne eller hin Maade, men vi have i Betragtning af det Diemed, som det her gjælder om at naae, at skaffe Arbejde til ledige Hænder, for om muligt at naae dette Diemed i et Dieblit, hvor der er Trang dertil, overvundet disse Betænkkeligheder, og ere uden videre paa dette Stadium gaaede med til at stemme for disse Bevillinger. Men skulde det nu vise sig, at der fra anden Side ydes en saadan Modstand mod disse Foranstaltninger til Bedste for Arbejderne, og skulde